Podcast 306 Hemel, heiligen en jouw bestemming

“Het wonderlijke van de heiligen is dat ze enerzijds allemaal op Jezus lijken, maar anderzijds onderling ongelooflijk verschillend zijn.”

“Er zijn duizenden manieren om heilig te zijn. Er is uiteindelijk maar één manier om verloren te gaan. Dat is weigeren ons door God te laten beminnen.”

“daarom zijn we op deze aarde nooit helemaal tevreden. Dat is geen gebrek in Gods schepping. Het is juist een aanwijzing van onze bestemming. Een vis is gemaakt voor water en een vogel voor de lucht. En de menselijke ziel die is gemaakt voor God.”

“daarom is ons aardse leven zo belangrijk. Het is de tijd waarin we leren liefhebben.”

1 November 2026 - 31e zondag - Allerheiligen

Jezus’ zaligsprekingen tonen de weg naar heiligheid en hemelvreugde. Heiligen bewijzen dat die bestemming voor iedereen openligt; laat God ons vandaag leiden.

Transcript

Uit het evangelie volgens Matteüs. In die tijd, toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij zich had neergezet, kwamen zijn leerlingen bij Hem. Hij opende zijn mond en onderrichtte hen. Zalig de armen van geest, want van hen is het koninkrijk der hemelen. Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden.

Vrienden, Allerheiligen valt dit jaar op een zondag. Je kent waarschijnlijk wel de litanie van Allerheiligen. Die is lang, te lang. Eigenlijk is het probleem van onze wereld niet dat hij te lang is, niet dat er te veel heiligen zijn. Probleem is dat er veel te weinig zijn.

© www.ewtn.lc 2026

Ik denk dat we soms een verkeerd beeld hebben van heiligen. En we denken dan aan, aan een buitengewoon saai soort mensen. En mensen die nooit iets verkeerd doen of nooit de zuit hun slof schoten, dat soort dingen. Maar wie de levens van de heiligen kent, die weet het wel beter. Die waren allesbehalve saai.

Misschien komt het ook doordat we heiligheid verwarren met fatsoenlijkheid. Maar een heilige is niet eenvoudigweg een buitengewoon fatsoenlijk mens. Een heilige is iemand in wie de genade van God iets buitengewoons heeft verricht. Hè, fatsoenlijkheid, nou ja, dat kan ons tot keurige burgers maken. Dat is prima overigens. Heiligheid maakt ons tot burgers van de hemel.

Het evangelie van deze zondag van Allerheiligen: de zaligsprekingen.

Het is goed ons te realiseren hoe volstrekt wonderlijk die woorden zijn. Gelukkig de armen, zalig die verdriet hebben, gelukkig de zachtmoedige, hè, gelukkig, zalig degene die vervolgd worden.

Ja, onze wereld heeft toch wel een ander programma. Gelukkig de rijken, want nou ja, die kunnen zich alles permitteren. Gelukkig de machtigen, want die kunnen anderen hun wil opleggen. Nou ja, goed, u snapt wat ik bedoel.

En dan komt Jezus met precies het tegenovergestelde. Niet omdat Hij een voorliefde heeft voor ellende. Dat niet, hè. En niet omdat armoede, verdriet of vervolging op zichzelf iets goeds zouden zijn. Nee, dat is het bepaald niet.

Maar omdat Hij weet dat geluk niet hetzelfde is als succes. Wij beschikken over een ongekende hoeveelheid comfort, maar dat comfort maakt ons niet automatisch tevreden. En we beschikken over meer communicatiemiddelen dan ooit, maar eenzaamheid is daarmee niet verdwenen. En we hebben geleerd hoe we ons leven kunnen verlengen, maar we zijn vergeten ons af te vragen, ja, waarom we eigenlijk leven.

En juist daarom klinken die zaligsprekingen van vandaag heel verfrissend en eigenlijk zelfs logisch. We kunnen gelukkig zijn zonder rijk te zijn. Hè, denk aan Sint-Franciscus. We kunnen sterk zijn zonder macht te hebben. We kunnen overwinnaars zijn, terwijl de wereld ons als verliezers beschouwt. En nee, dat is geen goedkope troost voor mensen

© www.ewtn.lc 2026

die het in het leven misschien allemaal tegen zat, maar een radicale herwaardering van wat het betekent om mens te zijn.

Allerheiligen dus vandaag. Het wonderlijke van de heiligen is dat ze enerzijds allemaal op Jezus lijken, maar anderzijds onderling ongelooflijk verschillend zijn. Hè, Petrus was impulsief, Paulus intellectueel onvermoeibaar, Franciscus uitbundig, Thomas van Aquino bedachtzaam, Theresia van Avila geestig en ook praktisch. De pastoor van Ars, buitengewoon eenvoudig, maar geestelijk buitengewoon scherpzinnig.

De ene heilige was koning, de andere bedelaar. De ene leefde in een klooster, de ander midden in de wereld. De ene schreef dikke boeken, de ander kon nauwelijks lezen. En toch waren ze allemaal heilig.

Er zijn duizenden manieren om heilig te zijn. Er is uiteindelijk maar één manier om verloren te gaan. Dat is weigeren ons door God te laten beminnen.

Dan nog maar even dit. Er bestaat nogal eens een misverstand over het eeuwige leven. Sommige mensen stellen zich de hemel voor als een soort eindeloze zondagmiddag, waarin niemand meer iets hoeft te doen en iedereen voortdurend buitengewoon braaf is en waar er waarschijnlijk ook niks gebeurt. Dat klinkt niet echt aantrekkelijk.

Maar de hemel, nee, dat is geen eeuwige verveling. De hemel is de vervulling van alles wat werkelijk goed was en waar en schoon. We hebben op aarde allemaal momenten gekend waarop we iets van die vervulling proefden. Dat heb je soms wel eens, een onverwachte ervaring van, van vrede of van liefde, van iets prachtigs.

Het besef dat het leven ondanks alles goed is. Nee, zulke momenten zijn niet de hemel, maar ze zijn wel als lichtstralen die door een kier in de deur vallen. Ze herinneren ons eraan dat er achter die deur iets bestaat wat onze verbeelding te boven gaat en waar het helemaal in vervulling gaat. We zijn gemaakt voor een vreugde die groter is dan alles wat deze wereld te bieden heeft.

Ja, en daarom zijn we op deze aarde nooit helemaal tevreden. Dat is geen gebrek in Gods schepping. Het is juist een aanwijzing van onze

© www.ewtn.lc 2026

bestemming. Een vis is gemaakt voor water en een vogel voor de lucht. En de menselijke ziel die is gemaakt voor God.

En wie probeert zijn diepste verlangen uitsluitend met aardse dingen te vervullen, nou ja, die lijkt op iemand die probeert zijn dorst te lessen door nou, wat zal ik zeggen, door naar een schilderij van een glas water te kijken.

Dat schilderij kan prachtig zijn, maar je dorst wordt er niet van gelest. Je kunt er niet van drinken. Alle aardse momentjes van vreugde verwijzen naar een Vreugde met een hoofdletter die nooit zal eindigen. En de heiligen zijn degenen die de bestemming hebben bereikt. Ze hebben niet alles verloren, door Jezus te volgen, maar juist alles gevonden.

Morgen dan de dag na Allerheiligen, Allerzielen. En we staan stil bij onze dierbare overledenen. Het is geen toevallige combinatie, Allerheiligen en Allerzielen. Het is juist een van de mooiste uitdrukkingen van het katholieke én én.

Dus niet of dit of dat, maar én én. Wat bedoel ik? We geloven in de hemel en we nemen het verdriet van de dood serieus. We geloven in Gods barmhartigheid en in de noodzaak van zuivering. We vertrouwen onze overledenen toe aan God en we blijven voor hen bidden.Die dingen … altijd het een en het ander.

Wij hoeven niet te doen alsof de dood een definitief afscheid betekent, want de liefde is sterker dan de dood, hè. Die, die neemt je mee naar je eindbestemming. En dat is de kerk van ons katholiek geloof. Dat betekent niet overigens dat we allemaal automatisch in de Hemel komen.

We kunnen Gods liefde aanvaarden, maar we kunnen haar ook afwijzen. En juist daarom is ons aardse leven zo belangrijk. Het is de tijd waarin we leren liefhebben.

Het is de tijd van bekering, van genade, tijd van vergeving. En wanneer we sterven in Gods vriendschap, maar dat niet helemaal gezuiverd zijn van onze gehechtheid aan, aan de zonde, dan vertrouwen we op Gods zuiverende liefde. En dat noemen we het vagevuur.

© www.ewtn.lc 2026

Het is een merkwaardige zaak dat sommigen het vagevuur als het bewijs van Gods strengheid beschouwen. Die zuivering is geen ontkenning van de thuiskomst, het is de voltooiing van de voorbereiding daarop. Van die thuiskomst bij God, de Vader. En daarom mogen we ook bidden voor onze overledenen. Dat is ook vooral wat we doen, zeker op, op Allerzielen.

De wereld zegt: wanneer iemand gestorven is, kun je niks meer voor hem doen. De kerk zegt: jawel, je kunt er altijd voor hem bidden. De wereld zegt: het verleden is voorbij. En de kerk zegt: de liefde heeft een toekomst.

De kerk die, nee, die belooft, die belooft geen hemel op aarde. Die belooft iets veel groters. Ze verkondigt dat de hemel, één, werkelijk bestaat en twee, dat de weg ernaartoe gekend kan zijn en reeds op aarde begint. En die weg is in de voetsporen van Jezus treden. En de wegwijzers, welke zijn dat? De zaligsprekingen.

Tot slot, het is heiligheid, ook voor u weggelegd. Voor mij weggelegd. Voor jou weggelegd. Denk aan de woorden van Augustinus. Ik gebruik ze graag, elke heilige heeft een verleden. Augustinus zelf was daar het beste voorbeeld van. En elke zondaar heeft een toekomst. Ook daar is Augustinus, een buitengewoon goed voorbeeld van.
En daarom is Allerheiligen een feest van hoop. Wetend dat achter al de gewone dingen een buitengewone bestemming schuilgaat. We zijn geschapen uit stof. Stof zijt gij en stof zult gij wederkeren. We kennen de woorden van Aswoensdag, maar we zijn bestemd voor de sterren.

En laten we daarom niet tevreden zijn met een leven dat uitsluitend gericht is op wat voorbijgaat. Laten we heilig worden. Niet morgen, dat hebben we niet in de hand. Niet gisteren. Dat is namelijk voorbij. Ook niet wanneer we oud zijn. Niet wanneer we uiteindelijk eens wat meer tijd hebben. Maar vandaag.

+ Mgr. Rob Mutsaerts, Oisterwijk 28 oktober 2026

© www.ewtn.lc 2026